AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK IRÁNYMUTATÁSA

(2005. december 30.)

az euro-rendszer monetáris politikai eszközeiről és eljárásairól szóló EKB/2000/7 iránymutatás módosításáról

(EKB/2005/17)

(2006/44/EK)

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK KORMÁNYZÓTANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 105. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésére,

tekintettel a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank Alapokmányára és különösen annak 12. cikke (1) bekezdésére és 14. cikke (3) bekezdésére, a 3. cikk (1) bekezdésének első francia bekezdésével, a 18. cikk (2) bekezdésével és a 20. cikk első bekezdésével együtt,

mivel:

(1) Az egységes monetáris politika elérése magával vonja azon eszközök és eljárások meghatározását, amelyeket az eurót bevezetett tagállamok (a továbbiakban: részt vevő tagállamok) nemzeti központi bankjaiból („NKB-k") és az Európai Központi Bankból („EKB") álló euro-rendszernek használnia kell annak érdekében, hogy e politika végrehajtása a részt vevő tagállamokban egységes módon történjen.

(2) Az EKB felhatalmazással rendelkezik az euro-rendszer egységes monetáris politikájának végrehajtása érdekében szükséges iránymutatások megalkotására, és az NKB-k kötelesek ezen iránymutatásokkal összhangban eljárni.

(3) Az euro-rendszer monetáris politikai eszközeiről és eljárásairól szóló, 2000. augusztus 31-i EKB/2000/7 iránymutatás ([1]) I. mellékletének 6. fejezete két szempontból is módosításra szorul. Először is, az elfogadható fedezetek első és második csoportjára vonatkozó alkalmassági feltételeket részletesebben kell meghatározni az eszközalapú értékpapírok tekintetében. Azok az eszközalapú értékpapírok, amelyek jelenleg megfelelnek az alkalmassági követelményeknek, de nem felelnek meg az új alkalmassági követelményeknek, az átmeneti időszak alatt elfogadhatók maradnak. Másodszor, a szakaszos kibocsátások esetében finomításra szorul az a szabály, amely alapján az ugyanazon kibocsátás különböző szakaszaihoz tartozó adósságpapírok nem tartoznak az első csoportba.

(4) Az Alapokmány 12. cikke (1) bekezdésével és 14. cikke (3) bekezdésével összhangban az EKB iránymutatásai a közösségi jog szerves részét képezik,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYMUTATÁST:

1. cikk

Az EKB/2000/7 iránymutatás I. melléklete az ezen iránymutatás mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

A részt vevő tagállamok NKB-jai legkésőbb 2006. március 1-jéig részletes beszámolót nyújtanak be az EKB részére azokról a szövegekről és eszközökről, amelyekkel az ezen iránymutatásban foglaltaknak meg kívánnak felelni.

3. cikk

Ez az iránymutatás elfogadása után két nappal lép hatályba. Az 1. cikk 2006. május 1-jétől alkalmazandó.

4. cikk

Ennek az iránymutatásnak a részt vevő tagállamok NKB-jai a címzettjei.

Kelt Frankfurt am Mainban, 2005. december 30-án.

az EKB Kormányzótanácsa részéről

az EKB elnöke

Jean-Claude TRICHET

([1]) HL L 310., 2000.12.11., 1. o. A legutóbb az EKB/2005/2 iránymutatással (HL L 111., 2005.5.2., 1. o.) módosított iránymutatás.

MELLÉKLET

Az I. melléklet a következőképpen módosul ([1]):

1. A 6.2. szakasz harmadik bekezdésében a felsorolás első francia bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„– Olyan adósságpapíroknak kell lenniük, amelyek: a) rögzített, feltételhez nem kötött tőkeösszegűek; és b) kamatszelvényesek, és nem eredményeznek negatív tőkeforgalmat. A kamatszelvénynek ezenkívül a következő kötvénytípusok egyikéhez kell tartoznia: i. nem kamatozó kötvények; ii. fix kamatozású kötvények; illetve iii. referencia-kamatlábhoz kötött változó kamatozású kötvények. A kamatszelvény köthető az értékpapír-kibocsátó minősítésének megváltozásához is. Elfogadhatók még az inflációkövető kötvények is. A fenti feltételeknek egészen a kötelezettség teljes törlesztéséig teljesülniük kell (*).

Az a) pontban szereplő feltétel nem vonatkozik az eszközalapú értékpapírokra a hitelintézetek által az ÁÉKBV irányelv (**) 22. cikkének (4) bekezdésében meghatározott követelményekkel összhangban kibocsátott kötvények (»fedezett banki kötvények«) kivételével. A fedezett banki kötvények kivételével az eszközalapú értékpapírok elfogadhatóságát az euro-rendszer a következő követelmények alapján minősíti.

A pénzáramot generáló eszközök esetén:

a) azok tulajdonjogát az értékpapírosító céltársaságnak az adott tagállam jogszabályainak megfelelően, jogszerűen szerezte meg az átruházást kezdeményező eszköztulajdonostól vagy valamely közvetítőtől az euro-rendszer által »valódi átruházásnak« tekintett eljárással, amely bármelyik harmadik féllel szemben érvényesíthető, valamint az eszközök nem lehetnek elérhetők az átruházást kezdeményező eszköztulajdonos és annak hitelezői számára, beleértve az átruházást kezdeményező eszköztulajdonos fizetésképtelenné válásának esetét is;

és

b) nem tartalmazhatnak – teljes mértékben vagy részben, ténylegesen vagy eshetőlegesen – hitelpapírokat vagy a hitelkockázatnak hitelderivatívákon keresztüli átadásából keletkező hasonló követelést.

Az euro-rendszer fenntartja azt a jogot, hogy bármely illetékes harmadik féltől (mint például a kibocsátó, az átruházást kezdeményező eszköztulajdonos vagy a szervező) bárminemű olyan felvilágosítást és/vagy jogi megerősítést kérhessen, amelyet az eszközalapú értékpapírok elfogadhatóságának értékeléséhez szükségesnek tart.

Azok az eszközalapú értékpapírok, amelyek az EKB/2005/2 iránymutatás értelmében elfogadhatónak minősülnek, de nem felelnek meg a fenti kritériumoknak, egy 2006. október 15-ével záródó átmeneti időszak alatt továbbra is elfogadhatónak tekintendők.

(*) Nem tartoznak az első csoportba azok az adósságpapírok, amelyek a tőkeösszeghez és/vagy a kamathoz olyan jogokat rendelnek, amelyek ugyanazon kibocsátó egyéb (illetve szakaszos kibocsátás esetén egy és ugyanazon kibocsátás különböző szakaszaihoz tartozó) adósságpapírjai tulajdonosi jogainak alárendeltek. Valamely szakasz (vagy alszakasz) abban az esetben minősül nem alárendeltnek az ugyanazon kibocsátás más szakaszával (vagy alszakaszaival) szemben, illetve abban az esetben sorolandó előbbre, ha a tőke- és kamatfizetéskor a kérdéses szakasz (vagy alszakasz) – a tájékoztatóban meghatározottak szerint a fizetési felszólítás kézbesítését követően alkalmazandó fizetési sorrend alapján – más szakaszokhoz vagy alszakaszokhoz képest elsőbbséget élvez, illetve a fedezeti eszközhöz kapcsolódóan utolsónak terheli veszteség.

(**) A Tanács 1985. december 20-i 85/611/EGK irányelve az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 375., 1985.12.31., 3. o.) A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel (HL L 79., 2005.3.24., 9. o.) módosított irányelv."

2. A 6.2. szakasz harmadik bekezdésében található felsorolás hatodik francia bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az EGT területén kívül eső G10-beli jogalanyok által kibocsátott, eszközalapú értékpapírok nem elfogadhatók."

([1]) A módosítások a Kormányzótanács által 2005. február 3-án elfogadott és az EKB honlapján közzétett I. melléklet formátumát és lábjegyzetszámozását követik.

3. A 6.3. szakasz második bekezdésében a felsorolás első francia bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„– Olyan (forgalomképes vagy forgalomképtelen) adósságpapírok lehetnek, amelyek: a) rögzített, feltételhez nem kötött tőkeösszegűek; és b) kamatszelvényesek, és nem eredményeznek negatív tőkeforgalmat. A kamatszelvénynek ezen kívül a következő kötvénytípusok egyikéhez kell tartoznia: i. nem kamatozó kötvények; ii. fix kamatozású kötvények; illetve iii. referencia-kamatlábhoz kötött változó kamatozású kötvények. A kamatszelvény köthető az értékpapír-kibocsátó minősítésének megváltozásához is. Elfogadhatók még az inflációkövető kötvények is. A fenti feltételeknek egészen a kötelezettség teljes törlesztéséig teljesülniük kell.

Az a) pontban szereplő feltétel nem vonatkozik az eszközalapú értékpapírokra a hitelintézetek által az ÁÉKBV irányelv 22. cikkének (4) bekezdésében meghatározott követelményekkel összhangban kibocsátott kötvények (»fedezett banki kötvények«) kivételével. A fedezett banki kötvények kivételével az eszközalapú értékpapírok elfogadhatóságát az euro-rendszer a következő követelmények alapján minősíti.

A pénzáramot generáló eszközök esetén:

a) azok tulajdonjogát az értékpapírosító céltársaságnak az adott tagállam jogszabályainak megfelelően, jogszerűen szerezte meg az átruházást kezdeményező eszköztulajdonostól vagy valamely közvetítőtől az euro-rendszer által »valódi átruházásnak« tekintett eljárással, amely bármelyik harmadik féllel szemben érvényesíthető, valamint az eszközök nem lehetnek elérhetők az átruházást kezdeményező eszköztulajdonos és annak hitelezői számára, beleértve az átruházást kezdeményező eszköztulajdonos fizetésképtelenné válásának esetét is;

és

b) nem tartalmazhatnak – teljes mértékben vagy részben, ténylegesen vagy eshetőlegesen – hitelpapírokat vagy a hitelkockázatnak hitelderivatívákon keresztüli átadásából keletkező hasonló követelést.

Az euro-rendszer fenntartja azt a jogot, hogy bármely illetékes harmadik féltől (mint például a kibocsátó, az átruházást kezdeményező eszköztulajdonos vagy a szervező) bárminemű olyan felvilágosítást és/vagy jogi megerősítést kérhessen, amelyet az eszközalapú értékpapírok elfogadhatóságának értékeléséhez szükségesnek tart.

Azok az eszközalapú értékpapírok, amelyek az EKB/2005/2 iránymutatás értelmében elfogadhatónak minősülnek, de nem felelnek meg a fenti kritériumoknak, egy 2006. október 15-ével záródó átmeneti időszak alatt továbbra is elfogadhatónak tekintendők."

4. A 6. fejezet 4. táblázatának 1. és 2. lábjegyzete helyébe a következő szöveg lép:

„([1]) Az értékpapíroknak: a) rögzített, feltételhez nem kötött tőkeösszegűek; és b) kamatszelvényeseknek kell lenniük, és nem eredményeznek negatív tőkeforgalmat. A kamatszelvénynek ezen kívül a következő kötvénytípusok egyikéhez kell tartoznia: i. nem kamatozó kötvények; ii. fix kamatozású kötvények; illetve iii. referencia-kamatlábhoz kötött változó kamatozású kötvények. A kamatszelvény köthető az értékpapír-kibocsátó minősítésének megváltozásához is. Elfogadhatók még az inflációkövető kötvények is. A fenti feltételeknek egészen a kötelezettség teljes törlesztéséig teljesülniük kell.

Az a) pontban szereplő feltétel nem vonatkozik az eszközalapú értékpapírokra a hitelintézetek által az ÁÉKBV irányelv 22. cikkének (4) bekezdésében meghatározott követelményekkel összhangban kibocsátott kötvények (»fedezett banki kötvények«) kivételével. A fedezett banki kötvények kivételével az eszközalapú értékpapírok elfogadhatóságát az euro-rendszer a következő követelmények alapján minősíti.

A pénzáramot generáló eszközök esetén:

a) azok tulajdonjogát az értékpapírosító céltársaságnak az adott tagállam jogszabályainak megfelelően, jogszerűen szerezte meg az átruházást kezdeményező eszköztulajdonostól vagy valamely közvetítőtől az euro-rendszer által »valódi átruházásnak« tekintett eljárással, amely bármelyik harmadik féllel szemben érvényesíthető, valamint az eszközök nem lehetnek elérhetők az átruházást kezdeményező eszköztulajdonos és annak hitelezői számára, beleértve az átruházást kezdeményező eszköztulajdonos fizetésképtelenné válásának esetét is;

és

b) nem tartalmazhatnak – teljes mértékben vagy részben, ténylegesen vagy eshetőlegesen – hitelpapírokat vagy a hitelkockázatnak hitelderivatívákon keresztüli átadásából keletkező hasonló követelést.

Az euro-rendszer fenntartja azt a jogot, hogy bármely illetékes harmadik féltől (mint például a kibocsátó, az átruházást kezdeményező eszköztulajdonos vagy a szervező) bárminemű olyan felvilágosítást és/vagy jogi megerősítést kérhessen, amelyet az eszközalapú értékpapírok elfogadhatóságának értékeléséhez szükségesnek tart.

Azok az eszközalapú értékpapírok, amelyek az EKB/2005/2 iránymutatás értelmében elfogadhatónak minősülnek, de nem felelnek meg a fenti kritériumoknak, egy 2006. október 15-ével záródó átmeneti időszak alatt továbbra is elfogadhatónak tekintendők.

([2]) Nem tartoznak az első csoportba azok az adósságpapírok, amelyek a tőkeösszeghez és/vagy a kamathoz olyan jogokat rendelnek, amelyek ugyanazon kibocsátó egyéb (illetve szakaszos kibocsátás esetén egy és ugyanazon kibocsátás különböző szakaszaihoz tartozó) adósságpapírjai tulajdonosi jogainak alárendeltek. Valamely szakasz (vagy alszakasz) abban az esetben minősül nem alárendeltnek az ugyanazon kibocsátás más szakaszával (vagy alszakaszaival) szemben, illetve abban az esetben sorolandó előbbre, ha – a tőke- és kamatfizetéskor a kérdéses szakasz (vagy alszakasz) a tájékoztatóban meghatározottak szerint a fizetési felszólítás kézbesítését követően alkalmazandó fizetési sorrend alapján – más szakaszokhoz vagy alszakaszokhoz képest elsőbbséget élvez, illetve a fedezeti eszközhöz kapcsolódóan utolsónak terheli veszteség.”